

(διεμαρτύρετο γὰρ καὶ πρότερον), ὅτι οὔτε τῇ γνώμῃ, οὔτε τῇ προαιρέσει μου δοξάζω τὸ γεγονός ὡς ὑγιᾶ δόξαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Οἶδε γὰρ ὁ Θεὸς τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς μου, ὅτι οὐ στέργω τοῦτο, οὐδ' ἐκουσίως ὑπογράφω“ καὶ κατωτέρω. „Ἐν μυχοῖς καρδίας στένοντες καὶ δακρύνοντες οἱ πλείους ὑπεγράφομεν“ (α). Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν παρητήθη τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ, ἀφοῦ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐγένετο ὁ λατινόφωνος μητροπολίτης Κυζίκου Μητροφάνης. Ἐξῆς ἔτι τὸν Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1452. Ὁ Συρόπουλος, πολλάκις παρὰ φίλων παρακληθεὶς, συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς Φλωρεντινῆς συνόδου μεθ' ὅλης τῆς ἀφειλείας καὶ εὐλικρινείας. Τὴν ἱστορίαν ταύτην ἐξέδωκεν ἐν ἔτει 1660 μετὰ σημειώσεων καὶ μακροῦ προλόγου, προσγράψας καὶ λατινικὴν μετάφρασιν, ὁ Ῥοβέρτος Creyghton. Ἡ μὲν ἑλληνικὴ ἐπιγραφή λείπει, καθὼς καὶ ὅλον τὸ πρῶτον τμήμα καὶ τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ δευτέρου τμήματος, ὁ δὲ Creyghton προσφυῶς ἐπέγραψεν αὐτὴν οὕτω. *Vera Historia unionis non verae inter Graecos et Latinos, sive concilii Florentini narratio*. Ἀλλὰ τὸ μὲν κείμενον ἐστὶ πλήρες σφαλμάτων, ἡ δὲ μετάφρασις οὐχὶ πολὺ πιστή.

Γεννάδιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, πρὶν δὲ καρῆ μοναχὸς Γεώργιος Σχολάριος ὀνομαζόμενος, μαθητὴς Μάρκου τοῦ Ἐφέσου, πρῶτον μὲν ἦν καθολικὸς γραμματεὺς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου καὶ καθολικὸς κριτὴς τῶν Ἑλλήνων, μετὰ δὲ τὴν ἐν ἔτει 1453 ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινου-

(α) *Histor Concil Florent.* σελ. 291 καὶ 292. „Οὐκ ὀφείλετε, ἔλεγεν ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης πρὸς τοὺς μὴ θέλοντας νὰ ὑπογράψωσι τὸν ἄθεσμον ὕρον, οὐκ ὀφείλετε ποιῆσαι ἄλλο παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου καὶ τὴν ἡμετέραν παρακέλευσιν. Ὅτι δὲ ἄλλο λέγω παρὸ πρότερον οὐκ ἔστι παράδοξον· τότε γὰρ ἐφάνη μοι καλὸν καὶ εἶπον ἐκεῖνο, νῦν δὲ τοῦτό μοι δοκεῖ κάλλιον καὶ ὀρίζω ἵνα ὑπογράψητε (!) (αὐτόθι σελ. 228).

